

Решение № 60450

Номер 60450

Година 20.07.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 19.06

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разгледа докладваното от

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100201

по описа за

2020

година

В РС-С. са предявени искове от М. М. срещу О.-гр.С. за заплащане на сума от 2230,00 лева - неизплатено възнаграждение за положен нощен труд за периода от 17.02.2017 г. до 17.02.2020 г., 200,00 лева-обезщетение за забава върху неизплатеното възнаграждение до предявяването на иска и законната лихва върху претендираната главница, считано от подаване на исквата молба до окончателното плащане.

С исквата молба е предявен и иск за заплащане равностойността на полагаемата се безплатна храна в размер на 900,00 лева за визирания период, ведно със законна лихва в размер на 100 лева до предявяването на иска и следващата се законна лихва до окончателното плащане.

В исквата молба са изложени твърдения, че ищецът е работил на смени по служебно правоотношение във визирания период като * в Р.-З., при сумарно отчитане на работното време и е положил нощен труд - общо 2400 часа. Според ищеца положения нощен труд следва да се преизчисли с коефициент 1,143. Посочено е, че разликата от 343 часа след преизчислението представлява извънреден труд, който не е заплатен и се дължи обезщетение на основание чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР. Изложени са твърдения че ответникът е изпаднал в забава като дължи обезщетение под формата на законна лихва.

Твърди се, че ответникът не е осигурил безплатна храна в натура, като ищецът е изпълнявал дейности и поради специфичния им характер ответникът следва да заплати левовата равностойност от 900,00 лева, законна лихва до предявяването на иска в размер на 100 лева, ведно със законната лихва до окончателното плащане.

Ответникът подава отговор на исквата молба, като оспорва иска и твърди, че преизчисляването на нощен към дневен труд не е регламентирано в приложимата нормативна уредба, регламентирана с посочени три наредби, издадени от М.. Изложени са доводи, че ищецът е обезщетен за положения нощен труд със заплатени му 0,25 лева на час, като се твърди че е недопустимо да се претендират средства за неосигурена безплатна храна, като същата е с целево предназначение и не може да се компенсира с пари.

По делото е допуснато изменение на иска относно размера на претендираните суми.

В съдебно заседание ищецът не се явява, като пълномощникът адв.О. поддържа предявените искове. Представя писмена защита и претендира разноски.

В съдебно заседание ответникът изпраща представител в лицето на юр.С., като същата оспорва исковете и претендира заплащане на разноски .

Съдът, след като се запозна с приобщените доказателства и становищата на страните намира за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, че ищецът е работил при ответника по служебно правоотношение през посочения период от време в исквата молба. В тази насока е изготвената експертиза .

От заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза се установява, че ищецът е работил в Р.-3. при сумарно отчитане на работното време и е положил общо 2172 часа нощен труд на смени от 12 часа по график .

Положеният нощен труд не е преобразуван в дневен /съобразно правилото, посочено в ИМ/, като за разликата след преизчислението от 311 часа се дължи възнаграждение от 2374,97 лева.Вещото лице е посочило че ищецът е положил труд по време на официални празници от 9 часа като му се дължи възнаграждение в размер на 84,45 лева, като върху тази сума се дължи законна лихва до предявяването на иска в размер на 10,77 лева.

Вещото лице е посочило , че до предявяването на иска общо дължимата се законна лихва върху извънредния труд е в размер на 309,18 лева , а левовата равностойност на непредоставената безплатна храна и тонизиращи напитки е 571,20лева.За последната сума дължимата се лихва до предявяването на иска е **81,44лева** .

Горната фактическа обстановка не е спорна, като съдът кредитира изцяло изготвената експертиза по делото- същата не е оспорена от страните.

Правни изводи:

Съдът намира ,че предявените искове са допустими за разглеждане.

Разгледани по същество исковете/съобразно допуснатото изменение/ са основателни , предвид на следното:

По отношение предявените искове с правно основание чл.178, ал.1, т.3 и чл.86 от ЗЗД.

Основателността на иска за заплащане на извънреден труд е обусловена от следните материално правни предпоставки:

1. Съществувало служебно правоотношение по ЗМВР през процесния период;

2. Доказване на факта , че положеният от ищеца труд през процесния период надхвърля продължителността на нормативно определеното работното време, изчислявано на тримесечие и незаплащането му от ответника.

Разпоредбата на чл. 178 ал.1 т.3 от ЗМВР предвижда, че към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение **за положен извънреден труд.**

Съгласно чл. 179 ал 1 от ЗМВР на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за полагане на труд през нощта от 22,00 до 6,00 ч.

Съгласно чл. 179 ал.2 от ЗМВР условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал. 1 се определят с наредба на М..

Условията и редът за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал. 1 се определят с Наредба на М., а техният размер - с негова заповед/ал.2/.

В разпоредбата на чл. 31 ал. 2 от Наредба № 8121з-407/ 11.08.2014 г. , действаща от 19.08.2014 г. до 02.08.2016 г. , е предвидено, че при сумирано отчитане на отработеното време общият брой часове положен труд между 22,00 и 6,00 ч. за отчетния период се умножава по 0,143. Полученото число се сумира с общия брой отработени часове за отчетния период.

За периода от 02.06.2015 г. до 29.07.2016 г. е действала Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. , която е отменена с Решение № 8585 от 11.07.2016 г. на ВАС по адм. д. № 5450/2016 г.. С § 4 от ЗР на Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. е отменена Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. .Последната наредба е възстановила действието си след отмяната на подзаконовия нормативен акт, който е била отменен от съда.

Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г. е била отменена с параграф 4 от Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. (в сила от 2.08.2016 г.).

В Наредба № 8121з-592/25.05.2015 г. и Наредба № 8121з-776/29.07.2016 г. липсва изрично правило, аналогично на това по отменения чл. 31, ал. 2 от Наредба № 8121з-407/11.08.2014 г., съгласно което при сумирано отчитане на отработеното време часовете положен нощен труд се преизчисляват с коефициент 1, 143.

При липсата на специално правило, което да определи методология за превръщането на отработените нощни часове в дневни при сумирано изчисляване на работното време по отношение на държавните служители в М., съдът намира, че е налице нормативна празнота, която следва да се преодолее Ч. субсидиарното приложение на чл. 9, ал. 2 от НСОПЗ. Съгласно това общо правило при

сумирано изчисляване на работното време нощните часове се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място, т. е. приложимият коефициент за преизчисляване на нощния труд в дневен е 1, 143, получен като частно при деление на нормалната продължителност на дневното /8 часа/ и нощното /7 часа/ работно време. Възприемането на обратното становище би поставило държавния служител в М. в неравностойно положение спрямо работниците и служителите, чиито правоотношения се регулират от Кодекса на труда.

Съдът намира за неоснователен довода на ответника, че положения от ищеца нощен труд следва да бъде възмезден само с по 0,25 лева на час. На държавните служители в М. се изплащат допълнителни възнаграждения за полагане на труд през нощта, като условията и редът за изплащане на тези допълнителните възнаграждения се определят с наредба на министъра на вътрешните работи, а техният размер – с негова заповед (чл. 179, ал. 1 и ал. 2 ЗМВР). Съгласно т. 1 от Заповед № 8121з-791 от 28.10.2014 г. и отменящата я Заповед № 8121з-1429 от 23.11.2017 г., за всеки отработен час през нощта на държавните служители се изплаща допълнително възнаграждение за нощен труд в размер 0, 25 лв. Тази специална разпоредба съответства на общото правило на чл. 8 от НСОПЗ, съгласно което, за всеки отработен нощен час или за част от него между 22, 00 ч. и 6, 00 ч., на работниците и служителите се заплаща допълнително трудово възнаграждение за нощен труд в размер не по-малък от 0,25 лв. В НСОПЗ е поместена и разпоредбата на чл. 9, ал. 2, която предвижда при сумарно изчисляване на работното време нощните часове да се превръщат в дневни с коефициент, равен на отношението между нормалната продължителност на дневното и нощното работно време, установени за подневно отчитане на работното време за съответното работно място. Касае се за две различни и паралелно действащи разпоредби, които установяват два отделни способа за заплащане на положения нощен труд. Следователно разпоредбите на чл. 8 и чл. 9, ал. 2 НСОПЗ се прилагат съвместно, без едната да изключва приложението на другата.

По делото се установи, че за визирия период ищецът е положил нощен труд във връзка с работа на 12 часови смени. Положеният нощен труд подлежи на възмездяване чрез преизчисляване с коефициент 1,143. При сумирано изчисляване на работното време нощните часове следва да се превръщат в дневни с коефициент 1.143 и за разликата се дължи допълнително трудово възнаграждение за положен нощен труд.

Основателна е претенцията на ищеца за преобразуване на часовете положен труд през нощта по време на официалните празници и заплащането им на 200%.

Съобразно заключението на вещото лице на ищеца се дължи общо сума в размер на **2459,42 лева** за положен и незаплатен нощен извънреден труд/включващ и отработения труд по време на официални празници/, като ще следва предявеният иск за заплащане на тази сума да бъде уважен, като същият е доказан на основание и размер.

Ответникът дължи законна лихва върху вземането за извънреден труд, считано от последния ден на месеца, следващ съответното тримесечие, за което се дължи допълнителното възнаграждение. Вещото лице сочи, че тази лихва е общо в размер на **309,18 лева** и искът следва да се уважи до този размер.

Ще следва да се уважи и претенцията за заплащане на законна лихва, считано от предявяването на иска до окончателното плащане.

По отношение иска по чл. 181 ал.3 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД:

Разпоредбата на чл. 181 ал.3 от ЗМВР предвижда, че за извършване на дейности, свързани със специфичния характер на труда на служителите по чл. 142 ал. 1, т. 1 - 3 и ал. 3, се осигурява безплатна храна и тонизиращи напитки.

По делото не е спорно, че ответникът не осигурил на ищеца безплатна храна и тонизиращи напитки, като ищецът следва да бъде обезщетен с левовата им равностойност, каквато е и новоприетата редакция на нормата на чл. 181 ал.3 от ЗМВР. В случая размерът на паричното обезщетение се равнява на равностойността на безплатната храна и напитки, които служителят не е получил и които може да се допусне, че си е осигурил със собствени средства за да бъде работоспособен при работа през нощта.

От изготвената по делото експертиза се установява, че ответникът не е изпълнил задължението си да предостави на ищеца безплатна храна и тонизиращи напитки в общ размер от **571,20 лева**, като искът по чл. 181 ал.3 от ЗМВР следва да се уважи. Ответникът следва да заплати и акцесорната лихва до датата на предявяването на иска в размер на **81,44 лева** и лихвата след завеждането на исковата молба.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.1 и ал.5 от ГПК ще следва ответникът да заплати на ищеца разносните по водене на делото в размер на 350,00 лева, като следва да се уважи възражението за прекомерност на претендираното възнаграждение. Делото не се отличава

с фактическа и правна сложност, като съдът съобрази, че минималното възнаграждение по трудови дела е в размер на 150 лева, съгласно чл. 7 ал.1 т.1 от Наредба № 1/2004г. В този смисъл претендираното адв. възнаграждение следва да се намали от 500 лева на 350 лева.

Ще следва на основание чл.78 ал.6 от ГПК ответникът да бъде осъден да заплати по сметка на РС-С. държавна такса върху уважените искове в размер на 248,36 лева и разноски за вещо лице в размер 100,00 лева.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА О.-гр.С., * **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. В. М.** ЕГН * от с.С. на основание чл. 178ал.1 т.3 от ЗМВР и чл. 86 ал.1 от ЗЗД следните суми:

-2459,42 лева- допълнително възнаграждение за положен и незаплатен нощен труд за периода от **17.02.2017г. до 17.02.2020г.**, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 18.02.2020г. до окончателното плащане,

-309,18 лева-дължима се законна лихва върху неизплатеното възнаграждение за положения нощен труд до депозиране на исковата молба-18.02.2020г.

ОСЪЖДА О.-гр.С.,* **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. В. М.** ЕГН * от с.С. на основание чл. 181ал.3 от ЗМВР и чл. 86 от ЗЗД следните суми:

-571,20лева- легова равностойност на неосигурена безплатна храна и тонизиращи напитки за периода от за периода от 17.02.2017г. до 17.02.2020г, ВЕДНО със законната лихва върху тази сума, считано от 18.02.2020г. до окончателното плащане,

-81,44 лева-дължима се законна лихва върху равностойността на неосигурената безплатна храна и ободряващите напитки до 18.02.2020г.

ОСЪЖДА О.-гр.С., * **ДА ЗАПЛАТИ** на **М. В. М.** ЕГН * от с.С. направените разноски в размер на **350,00** лева-заплатено адв.възнаграждение.

ОСЪЖДА О.-гр.С., * **ДА ЗАПЛАТИ** на Районен съд- С. сумата от **348,36 лева** -дължима се по делото ДТ и разноски за вещо лице.

Решението подлежи на въззивно обжалване в двуседмичен срок, считано от връчването му пред ОС-С..

СЪДИЯ.....